

ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ V ZAHRANIČÍ

LEDEN 1994

21. ROČNÍK (1993/94)

ČÍSLO 2 (119)

ZNAL SLOVENSKO Z
TANKU

BONANZA NA TÁBOŘE
TÁBOR MĚSÍČNÍ ÚPLNĚK
ANI STRMÝ ŽEBŘÍK...

DOSVOJSÍKOVALI JSME
LIBUŠČIN ČÍNSKÝ EŠUS

NADÍLKA V LESE

PŘÍTEL SKAUTŮ 1994

TOTEM

LENIN NA VÁLENĚ

HISPANIOLA

TÁBOR ZAPOMENUTÝ LOM

O.K.O.: ČARODĚJNICE

TAMTAM NESMÍ ZANIK-
NOUT!!!

PFADFINDERIN ERMOR-
DET

SKAUTSKÉ ZAJÍMAVOSTI

JAK TÁBOŘÍ KRAJANI

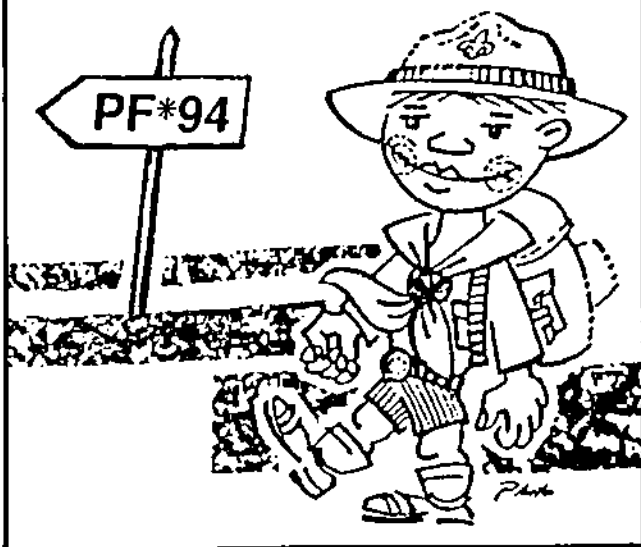
OTRÁVENÉ JABLKO

PLOŠTICE

POZDRAVOVNA

PÍSNIČKA

EUR PA

ZNAL SLOVENSKO Z TANKU *Jamboree on the Air*

Skautské "setkání ve vzduchu" /anglické zkratka: JOTA/ vzniklo v roce 1958 pod záštitou světové organizace skautů. Tradiční založili skauti-radioamatéři na světovém Jamboree ve Velké Británii /1957/, kde zřídili první skautskou amatérskou vysílací stanici. V říjnu proběhl již 36.ročník JOTA. Pepča ze Slovenska nám o tom napsal několik zajímavostí.

MLUVILI JSME "LIDSKY"

K velkému počtu skautů z celého světa se opět připojil i náš 1. sbor z Nového Mesta nad Váhom prostřednictvím stanice OM3OF/J. Pracovali jsme systémem SSB, což znamená, že jsme vyloučili morseovku a mluvili "lidskou řečí", kterou jsme mohli z reproduktoru společně poslouchat. Navázali jsme 83 spojení.

ZNÁJU VAŠ GORÓD!

Nejdelší relaci jsme měli s krajanem Josefem ze švédského města Ludvika. Sděлил nám mj., že k polárnímu kruhu to mají jen 700 km, že u nich už mrzne a vokol leží sni. Moc nám vyhovovalo, že Josef mluví naší řečí. Jenže on pak musel skautům kolem sebe všechno překládat do švédštiny.

Za nejvzácnější výměnu pozdravů považujeme rozhovor s pařížskými skauty. Vysílali z Eiffelovy věže. Dále jsme si popovídali s Holandskem, Belgií, Rakouskem, Německem a Ruskem.

Nejkurióznější zázitek nám připravil operátor ze Saratova. Když mu naši chlapci rusky popisovali polohu našeho města,

jeho vzdálenost od Bratislavy a Piešťan, odpověděl: "Ja znaju Bratislěvu, kurort Piešťány i vaš goród. Ja byl u vas v 68 gódu v tanku".

MOŘEPLAVEC BÉDA

Navázali jsme též četná spojení se slovenskými, moravskými a českými stanicemi. Z Bratislavy nás např. pozdravil účastník někdejšího "Jamboree míru" ve Francii /1947/ 61letý oldskaut Miloš. Dobře jsme si popovídali se známým mořeplavcem Bédou Skáloz z Roudnice n. L.

Zajímavě vyprávěl o oceánech i o hvězdách. Dvakrát jsme mluvili s ústřední stanicí Junáke OLSCT, která vysílala od nymburských vodních skautů Modrá flotile. Ozval se nám i nejmladší operátor JOTA: 13letý Petr z Mohelna.

ZTROSKOTALO TO NA BYROKRATECH

Škoda, že jsme byli jedinou slovenskou stanicí, které se "setkání ve vzduchu" zúčastnila. Ne, že by nebyl zájem. Žádosti byly poslané včas, jenže správa Telekomunikací těsně před zahájením JOTA oznámila, že kdo chce spolupracovat s doplňující značkou J, musí podat žádost s kolkem 100 Sk. A to mnohé zájemce odradilo.

První skautské ra-
zítka České republiky.

BONANZA NA TÁBOŘE

Na táboře jsme jako úspěšnou aktivitu uspořádali soutěž v rýžování "zlata". Zlato bylo ovšem nahrazeno kapkami mosazi, odpad, který vzniká při autogenním pájení mosazným drátem. Dají se ale použít i kapky z cínové pájky /je těžší/, které mohou nahradit stříbro. Původním úmyslem bylo umístění "zlata" do náplavky písku v potoce, ale nenašli jsme v okolí tři stejné lokality. A tak se použily tři velké kotlíky, které se naplnily potočným pískem a do něj se zamíchala určený počet "zlatých nuggetů" různé velikosti od ldo 5 mm.

Každá družina tak měla stejné podmínky a pro všechny byl určen časový limit 0,5 hodiny. Členové družin si přinesli víčka z ešusů a po startovacím signálu se rozjelo táborové Eldorado na Račím potoce. Z kotlíku hrstičku písku do víčka, šup víčko pod vodu, naklonit proti proudu a točit, kroužit, sledovat co voda vyplavuje. Buď se ozvalo Mám; nebo nic, písek do potoka a znovu nabrat písek z kotlíku...

Vyrýžované nuggety se schraňují v hrníčku a jakmile se ozval signál: "Konec zlaté horečky!" rádcové spěchají do "báňského úřadu" předložit výsledek snažení družiny.

Po vyhodnocení si "zlatokopové" chtějí vždy svůj úlovek ponechat na památku jako táborový suvenýr. Mají na to plné právo, narýžovali si! A nám vedoucím zase zbyde snaha sehnat někde v dílně mosazné nuggety.

TÁBOR MĚSÍČNÍHO ÚPLŇKU

LOGAN (Praha)

Na posledním táboře jsem věnoval hodně času semostatné práci jednotlivců i družin. Pro volný čas jsme zavedli zájmové kluby: umělecký /vyřezávání, kreslení apod./, přírodovědecký a zalesácký. Hodně jsme se věnovali pozorování přírody. Nezapomněli jsme ani na duševní potravu. Tu obstarávaly Hovory v bráně nebo Večery v týpí.

Tři nejstarší úspěšně splnili Tři orlí péra. Kromě toho vznikla šestičlenná roverská družina.

Příroda nám dopřála spoustu zážitků: nádherné svítání a také úplňk - odtud název tábora. Nad táborem kroužili černí čápi. Pravidelně nás navštěvovali ježci Jurej a Jánošík i zajíc Brébunda. Příroda na nás nešetřila ani s počasím. Kromě sněhu a mrazu nám nadělila všechno vrchovatě. Snažili jsme se její dary plně

využít. Bylo to všechno fajn.

O táboře by se toho dalo napsat jistě mnohem více. Nedokáží však slovy popsat to vše krásné, co tábor přinesl. O štěstí se totiž nedá vyprávět, to se musí prožít. Víc než slova pro přátele znamená pevný stisk ruky a plamenky radosti v očích. Přátelství se netvoří slovy, ale činy. Přátelé dokáží být spolu šťastní i beze slov.

Myslím, že jsme toho dosáhli, protože nám všem bylo spolu moc dobře.

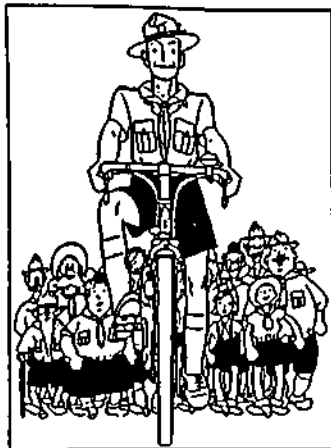
ROLF /Havličkův Brod/

Rudou fánгли s ksiftem soudruha Lenina pro svůj Rudý koutek ve vyměšovací místnosti koupím. Písemné nabídky do redakce.

Pozn. red.: to není vtip, nýbrž skutečná tužba čtenáře.

Ať se mládí vytrácí-my jsme všichni Junáci

ANI STRMÝ ŽEBŘÍK NEODRADIL...

Na podzim 1992 strávila skupina českých skautů ze švýcarské oblasti naše město. Mj. si poseděli s tábořskými oldskauty u táboráčku. A právě tam se zrodilo pozvání českých oldů do Švýcarska.

Z původních dvaceti zájemců nás nakonec zbylo jen dvanáct oldskautů a tři rodinní příslušníci. Celkem patnáct lidí.

Když jsme všichni úspěšně dorazili do švýcarského Bádenu, čekalo nás u skautského domu velmi milé přivítání. Jen jsme se celí upocení vybatolili z aut, sedm českých skautů s Jestřábem, Cookiem, Old Kiwim, Mémou a Kiwinkou nás přivítalo mohutným pokřikem:

"Grüezi!, Grüezi!, Zder!, Zder!, Zder!
My jsme skauti ze Švýcar!

My jsme Češi ze Švýcarska
a skauting je naše láska"

Nenechali jsme se zahanbit a z posledních sil jsme vyprahlými hlasy zasípali pokřik tábořských oldskautů:

"Ať se mládí vytrácí - my jsme stále Junáci! /Do sta let!/"

Potom nastalo velké vítání a líbání, přičemž se Old Kiwi často musel zachraňovat útekem před babičkovskými vřelostmi.

Vytahali jsme kufry i tašky a vešli do skautského domu. Velmi překvapeně jsme zírali na žebřík, strmicí kolmo do podkroví, kde se mělo spát. Ale nakonec jsme tuto horolezeckou hrůzu vyřešili ke všeobecné spokojenosti: přestěhovali jsme šest matrací do společenské místnosti a bylo po ptákách.

A už nás naši milí hostitelé zvali na večeři, kterou pro nás děti společně s Kiwinkou a Mémou připravily. Na stolech byly luční kvítky, pro každého cukroví ve formě skautské lilie, časopis TAM-TAM, jako pozornost Old Kiwiho pohlednice Sekce pivních skautů a kolem ležely lístečky s podpisovými značkami všech pomocníků.

Ukmochněné "sekané potrubí" /panne rigste s boloňskou omáčkou/ bylo velice chutné. Vychlazené pivo nám k němu moc chutnalo.

Děti nás zvou k táboráku, i když trochu neskautsky zapálenému papírem... Začíná se zpívat za doprovodu Cookieho kytary. Nejdříve skautské, potom národní písničky - Cookie jich zná bezpočet - a u ohně se vydrželo navzdory cestovním útrepám do tří hodin ráno!

To pravé ráno nás bohužel vítá deštěm. Přesto se všichni vypravujeme na prohlídku velmi pěkného lázeňského města Bádenu. Večer nám dospěláci i děti radí, kam bychom si mohli zajet na výlety.

V průběhu týdne se proto denně rozjíždíme na všechny strany. Byli jsme v Basileji, u Rýnských vodopádů, na Klausenpassu, v Curychu, Bernu, Lucernu a Schwyzu. Co všechno jsme viděli a zažili - to by bylo velice dlouhé povídání. Je to však zapsáno ve zvláštní příloze naší kroniky. I s četnými fotografiemi. Týden uběhl jako voda.

Ve čtvrtek byl odpočinkový den. Přijel Jestřáb, Měma s Vlkem. Sedělo se a debatovalo. Nakonec se všichni sesedli venku kolem

Vzali nám vrahouny, plešetce a rudé zřůdnosti! ●
 VŮL padlý na hlavu už nebude! ● Co si počnou re-
 cesisté? ● Soudruh Kléma byl kluk jak cumel! ●

D O S V O J S Í K O V A L I

J S M E

Jako by nám znovu zabili Ferdinanda, když na podzim zrušili plat-
 nost československých známek. A nebylo jich málo. Celkem 2330 ruz-
 ných výplatních, příležitostných, dopltních a leteckých. Výběr ce-
 nin byl přebohatý. Dala se z nich např. sestavit galerie

všech československých preziden-
 tů. S výjimkou E. Beneše. Jeho
 portrét po měnové reformě v roce
 1953 již žádnou známku nezdobil.

Přehojnost druhú známek - hlavně
 však nespočetné rudé zřůdnosti k
 nejružnějším velesjezdům, osla-
 vům únorového puče a podobných
 přibíblin - se po listopadovém
 převratu stala živým polem re-
 cesistů.

Na dopisech Jetiho z Tanvaldu
 velmi často figuroval VŮL /Velký
 Ůčitel Lidu/ Lenin. Jeti ho po-
 každé nablemcal obráceně - pleš-
 kou dolů, přičemž si rudý bůžek
 vždy poškrábal svou revolucio-
 nářskou myslivnu. O zlomyšlnosti
 Jetiho svědčí skutečnost, že zá-
 sadně používal Pornoleniny /s
 pleškou/. Vydání de luze /s če-
 pičkou/ se na jeho dopisech
 nikdy neobjevilo.

Dalším přehorníkem ve výrobě
 kontrarevolučních obálek byl Pep
 z Prahy. U příležitosti junácké-
 ho sněmu např. vylepil na obálku
 známky se soudruhy pionýry. Jeho
 komentář: "Konečně dostali pin-
 douři od nás /razítkem/ přes
 tlanu!"

Pep si nenechal v září ujít pos-
 lední příležitost platnosti čs.
 známek a nalepil na obálku snůš-
 ku rudých zřůdností. Dokonce i
 jakýsi pučový aršík se soudruhem
 vrahounem Klémou. Víte, že to
 /Dokončení na 9. straně/

ANI STRNÝ ŽEBŘÍK...

ohně, kde se chvíli zpívalo,
 chvíli povídalo, něco se pojed-
 lo, ba i popilo - k všeobecně
 dobré náladě.

Bylo nám hezky a jen neradi
 jsme se loučili se svými hosti-
 teli. V tu chvíli jsme všichni
 byli velice vděční Jestřábovi i
 ostatním, včetně bádenských
 skautů za to, že nám umožnili
 týdenní pobyt ve skautském domě
 zdarma s možností vaření z
 vlastních zdrojů.

Snad jim to někdy zese my u nás
 oplatíme! /Ale až se dočkáme
 lepšího kurzu naší české korun-
 ky.../

HANKA JANČÍKOVÁ /Sezimovo Ústí/

Pozn. Kiwinky: Aby se lilie z
 formičky, kterou vyrobili Robin
 s Blážíou z Protivína, povedla,
 zadělala jsem těsto na tzv.
 podvoděny. Nedávno se ukázalo,
 že formička se dá zdárně použít
 i na škvarkové sušenky. Až si
 to Jestřáb přečte, jistě se zce-
 le poslintá...

Pozn. Old Kiwiho: Čtyři tábor-
 ští oldi navštívili i redakci.
 Kromě milých vzpomínek po nich
 zůstal v Návštěvní knize zápis:
 "Děkujeme za opravdu bratrské
 přijetí ve Vašem krásném domo-
 vě. Věříme, že Vás budeme moci
 přivítat u nás v Táboře. Zdá se
 nám, že Vás známe odjakživa a
 že toto naše setkání jistě ne-
 bude posledním."

POCHOUTKA PRO MLSNÁ VLČATA ANEB LIBUŠČIN ČÍNSKÝ EŠUS

Přítavé světlušky a vlčata z první a druhé třídy nejsou žádní šéfkuchaři. Na táboře jim lze světit - kromě pomocných prací - leda výrobu míchaných vajíček, krupičné kaše, bremboračky, různých koláčů odměřovaných po hrnkách - a dost. Se čtvercem vzdálenosti od počátku tábora však roste jejich chuť k jídlu. Přímou se třesou na svoje dětské pochoutky. Vy si pak krouháte prsty při přípravě seletů, do zhloupení mícháte rýžovou kaši na náryp, zdobíte vdolečky, krájíte zeleninu, vymýšlíte nové a nové pomazánky. A oni se krmí, mlaskajíce přímo neslušně. Do odpadovky není zpravidla co vyhodit.

Jednoho dne však vypuká krize. Hledíte s němou výčitkou na tři čtvrtiny zbylého vařeného kuřete, neboť váš různý vůdce vlčat /sám ovšem spíše kuchař-teoretik/ vám přikázal uvařit toho do rizota více, než by jeho svěřenci dokázali spolyket. Když si vzpomenete, že podobný osud stihl i pórek, určený do polévky, oslníte skautský potěr zbrusu novou kuchařskou kreací. Nazvete ji - protože každé čínské jídlo musí mít libě znějící název - třeba podle ideové tvůrkyně této nové pochoutky:

LIBUŠČIN ČÍNSKÝ EŠUS ANEB POUCHOUTKA PRO DESET HLADOVÝCH KRČKŮ A JEDEN HLADOVÝ KRK.

Zveřejňujte i nadále Idiny recepty. Oživuj mi kšeft.

FR. JAKL
hrobník
Česká Skalce II

Jak na to? Nejprve se ozbrojíte trpělivostí a širokým nožem. Pak nebohého, zbylého vařeného opeřence vykostíte a nakrájíte na mrňavé kousičky. Stejně naložíte - kromě toho vykostění - se čtvrt kilem porku, jednou červenou a jednou zelenou paprikou. Vezmete větší pekáček a na oleji zpěníte pórek a zelenou papriku. Pak přidáte kuřecí maso a vše opékáte, až se zbytky zvířátka prohřejí. Poté tam šmrncnete lžičku koření kari a pět polévkových lžic sojové omáčky. /Oboje sehnal provinivší se vůdce, zděšen vaší pohrůžkou, že tentokrát bude vařit on, v nejbližší výspě civilizace/. Potom přidáte i červenou papriku a - kvůli barvě - lžičku červené mleté papriky. Zprudka opékáte. Když objevíte dokonce i zbytek sterilovaného hrášku, zjasněte a vrazíte ho tam taky. Až to dostane zletavý nádech, je to hotové.

Vlčata, vybavená krající chleba, lžicemi a ešusy, se pak způsobně seřadí do závinu /vlastně do štrúdlu/. Vůdce jde za trest jako poslední. Deset mrňousů slupne vše rychlostí kulového blesku. Vůdce jen stěží uhájí svou dospěláckou porci.

A vy? Vám nezbyvá, než vytřít z pekáče kůrkou chleba trochu štiavičky a říci si: "Krucinál! Zase mi nic nenechali. Bylo to asi fakt dobrý... Příště toho budu muset udělat víc!"

Od plných hrců mávé a dobrou chuť přeje

IDA /Starý Plzenec/

... A JEŠTĚ VÁNOCE

VÁNOCE JSME JIŽ SICE ÚSPĚŠNĚ PŘEŽILI, AVŠAK TYTO SVÁTKY ZANECHALI STOP I ZDE:

Ruská vánoční vlněta z roku 1965. Tyto zelenobílé nlepký byly tištěny po čtyřech kusech vedle sebe a to v zoubkovaném i nezoubkovaném provedení ve dvou tisícovém nákladu.

SCOUT POST

Christmas Delivery

Každý prosinec smějí angličtí skauti roznášet ve svém okolí vánoční poštovní zásilky. Tato činnost se odráží ve velkém množství doposud vydaných skautských vánočních "známek" a speciálních razítek. Naše ukázka pochází z roku 1985.

VÁNOČNÍ NADÍLKA V LESE

Když jsme se sešli, měl každý z nás něco dobrého pro zvířátka i ptáčky. Ti si totiž v zimě, když mají hlad, nemohou jednoduše skočit do obchodu nebo do restaurace, jako lidé. A právě lidé jim musí v zimním období pomáhat.

Naším cílem byl les na vrcholu kopce Bídnice. Dorazili jsme tam po půlhodinovém pochodu a hned jsme začali všichni hledat ten nejvhodnější "vánoční stromček". Dvacetimetrové velikány, kterých tu kolem rostlo plno, jsme nemohli použít, protože ani ten nejvyšouhlejší z nás nedosáhl na jejich větve. Našli jsme však skupinu malých boroviček. Zbývalo vybrat tu nejhezčí.

Když jsme se konečně dohodli, který ze stromků ozdobíme, dali jsme se hned do práce. Každý vybalil to, co zvířátkům a ptáčkům přinesl. Na nejvyšší větve jsme pověsili krmítka pro ptáčky vyrobená z různých semen zalitých do tuku. Pod ně na nižší větve jsme přivázali mrkve a jablíčka. Pod stromček jsme rozložili brambory a nasypali hromádky různého zrní. Pak jsme zamířili k domovům, kde už netrpělivě čekaly maminky s dobrým obědem.

PILOT /Litoměřice/

THE DAILY QUATSCH

COPYRIGHT BY DIVINE AND LOVELY OLD KIWI

Wichr z Plzně se dává slyšet: "V našich řadách nadále dochází k oddělování zrna od pleve. Zůstávají jen ti, kteří mají opravdový zájem. Za práci s dětmi se již žádné čárky neudělují. Na tábory si musíme vybírat vlastní dovolenou a jako ocenění nám zůstávají spokojené děti. Smutněji působí skutečnost, že starý skautský majetek - např. Skautská louka v Rokycanech, řada kluboven v Plzni a jiné - dodnes nebyl vrácen a majetek mládežnických organizací minulého režimu mizí za okolností více než podezřelých".

● Jičínský skautský oddíl patřil ke třem nejstarším ve Svazu junáků-českých skautů. Stal se prvním mimopražským oddílem v Čechách. ● Na naši výzvu v minulém TAMTAMU "Kdo pomůže Přírovi?" zaslali Máma s Vlčkem z Bernu 400 Kč. Děkujeme. ● O návštěvě Memorial Air Show píše Pilot z Litoměřic: "Na letišti nám vůdci dali rozchod, aby si každý mohl prohlížet, co ho nejvíce zajímá - leteckou techniku, teplé párky, nebo roudnické skautky, které tam měly službu". ● Na královéhradecký mítink účastníků světového Jamboree 1947 se sjelo 76 skautských kmetů. Dostavili se i z Holandska, USA a Kanady. Z vyprávění jednotlivců vyplynulo, že mezi účastníky mítinku nebyl jediný, který by nebyl býval nějak postížen komunistickým totalitním režimem. ● Ústřední kolo Svojsíkova závodu v Liberci vyhrála hlídka skautek 53. oddílu Šedé střelka z Plzně. Závod skautů vyhrál 5. oddíl z Ostravy. Organizace prý byla perfektní. Příští Svojsíkův závod se bude konat za rok v Ostravě. ● 38. oddíl plzeňských oldskautů uspořádal rodinný tábor. Pobylo tam 18 táborníků. Nejstarší se věkově blížil osmdesátce, nejmladší byl sedmiletý vnuk. ● Pepča sděluje, že na Slovensku se velmi zdárně rozvíjí Zvěz skautov maďarskej národnosti. Založen byl v roce 1990 a nyní čítá přes šest tisíc skautů a skautek ve 34 oddílech. ● Deset tábořských oldskautů bylo pozváno na závěr letního tábora švýcarských skautů u jihočeského Hejtmanského rybníku. Oldi nepřijeli s prázdnou - přivlekli s sebou 200 pravých českých kolá-

První vůdcovské křeslo jičínských skautů

tábořských oldskautů bylo pozváno na závěr letního tábora švýcarských skautů u jihočeského Hejtmanského rybníku. Oldi nepřijeli s prázdnou - přivlekli s sebou 200 pravých českých kolá-

DOSVOJSÍKOVALI JSME /dokončení/

byl kluk jako cumel?

Tak nám vzali platnost soudruhů vrahounů, plešatců a podobných rudých hnusností. Není to vlastně škoda? Jak se teď budou Jeti s Pepem projevovat?

Nejhorší na tom všem však je, že platnost ukončila i tříkorunová známka s A.B.Svojsíkem. Toto opatření tedy nepotřefti pouze recesisty. I nás. Dosvojsíkovali jsme... Škoda.

Old Kiwi

↓ Tato redakční "známka" však zůstává v platnosti až do vyčerpání přemacatých zásob!

THE DAILY QUATZCH

COPYRIGHT BY DIVINE AND LOVELY OLD KIWI

čů. ● K dementi v minulém TAMTAMU nám Šotek z Jičina napsal: "Skutečná Máma, které po únorovém puči naházela zbraně do rybníku, je členka Svojsíkova oddílu a okresní výchovná zpravodajka DK sestra Miluška Zivrová-Adamcová z Nové Paky". ● Ida sděluje, že v květnu se bude na západočeském tábořišti Sycherek konat mezinárodní skautské setkání Intercamp 94. ● Dědeček Jestřáb se stal penzistou. ● Uposornujeme, že TAMTAM neprochází vůbec nijakou jazykovou úpravou. ●

22. únor - Mezinárodní den sestersví skautek

Bráškové,

stojíme na prahu nového skautského roku. Před námi je další pouť po skautské stezce. Není to jen zábava, hra a výpravy, ale také práce. Práce spojená s poznáváním nových dovedností i zručností a hlavně spojená se svým sebezdokonalováním. Aby se nám dařilo, musíme chtít stát se lepšími.

Kdykoliv a kdekoliv se občas zastavme a zamysleme nad svou poutí životem. Hledejme správnou cestu, hledejme krásu, hledejme klíče odemkající bránu a nepsaným PŘÁTELSTVÍ. Hledejme a nalézejme. Vždyť smyslem každého hledání je objev. ROLF

Jestřáb navrhl a v počtu 100 kusů nechal vyrobit pro tento rok nový kovový odznak Přítel skautů.

Prodej: Jestřáb a Jan Kuliš, Šrobérova 21, 130 00 Praha 3

Když jsem ještě byl mladým stromkem, stál jsem na kraji lesa a pozoroval, jak se na louce přede mnou honí děti. Přišly sem se stany. Měly zelené košile a širáky. Děti byly veselé a plny radosti.

Pak se po mnoho let na té louce již neobjevovaly. Já jsem rostl a mohutněl. Poslouchal jsem hučení řeky, která tekla dole pod strání a užíval slunce ve svém pěkném zákoutí. Léta ubíhala a nikdo sem nepřišel. Snad jen rybář nebo náhodný houbař. Místo dětí zde skotačily veverka, zajáci a srnčí rodinky. Někdy sem od řeky zabloudila i kachna.

Dorostl jsem. Jednou přišli jacísi lidé a zničehonic mne porazili. Zabolelo to, ale ještě více bolelo to, že o mne neměli zájem. Porazili mne a odešli. Celou zimu jsem zůstal ležet opuštěný v lese.

Přešla zima, pak jaro. Začalo krásné a teplé léto. Na louce, kde jsem dříve vídával děti, jsem zase zaslechl jejich křik. Neviděl jsem ale nic. Jen jsem ležel v jehličí a listí. Ale bylo mi lépe. Slyšel jsem děti a vzpomínal na své mládí. Děti každý den okolo mne přešly, neboť sbíraly roští a dřevo. Vypadaly také šťastně. Nosily zelené košile, avšak ty širáky jim chyběly.

Jednoho dne děti přišly se dvěma většími. Nazývali je Kamzíkem a Endrsem. Poznal jsem, že o mne mají zájem. Mladí mi seřízili korunu, uchopili mne a odtáhli na louku, kterou jsem viděl naposledy před minulou zimou. Zanesli mne doprostřed stanových domečků, položili a o čemsi přemýšleli. Potom ten, co mu říkali Kamzík, na mne cosi namaloval a ten druhý, Endrs, vybral dva větší kluky. Dal jim sekerky a nože a vyzval je, aby se do mě pustili.

Pracovali s chutí a nadšením. Sekali, řezali, až mne tělo bolelo. Ale štěstí a radost, jež z nich vyzařovala, mou bolest mírnila. Když jsem viděl, jak pod jejich rukama vzniká obraz sovy i jiné krásné zářezy, byl jsem také šťastný, že jsem nezůstal ležet v lese pod jehličím a listím. Když byli kluci s prací hotovi, uhladili mne. Připadalo mi to, že chtějí uhladit to, co mne bolelo. Pak mne ještě namalovali mnoha barvami. Po-

tom kolem mě běhali a měli ze mne velikou radost. A já sám ze sebe také. Čekalo mne ale ještě veliké překvapení. Blízko ohniště pro táborák - hned za lavicí Kamzík a Endrs - vykopali jámu a do ní mne postavili. Asi, abych viděl vše, co se kolem mne bude odehrávat. Pak mi k mému údivu nasadili tam, kde mi v koruně zůstal ještě kousek ruky, velikou a zvláštní věc. Když pak pode mnou seděli a vypravovali si, seznal jsem, že to je lebka býka. I s rohy. Posléze kluci odešli. Strachoval jsem se, že už o mne nemají zájem.

Slunce zapadlo a tu se všichni začali kolem mne scházet. Kamzík s Endrsem pak dětem řekli: "Jsme první tábor, takový, jakými kdysi bývaly tábory skautské. Chceme, hoši, abyste měli na co vzpomínat. Stejně tak, jako my vzpomínáme na tábory svého mládí. Tento tábor se bude jmenovat Na Zlatém soustoku." Pak jsem vyslechl, že se píše rok 1966 a tomu, co ze mne ti dva chlupci udělali, že se říká TOTEM a že to je symbol každého tábora. Pak se krásně zpívalo při kytarách. Všichni byli veselí. I já - dnes již tottem. Nakonec vše utichlo a děti šly spát. Měl jsem celou noc na co vzpomínat. Mé radostné zážitky se velmi často opakovaly. By-

* * TÁBOŘIŠTĚ NA VIDEOTEXTU

Svýcarským skautům mizejí tábořiště takřka před očima. Příklad: z osmi tábořišť, na kterých v roce 1966 proběhl Spolkový tábor, jich polovina musela být přednost dálnici. Mnohé další byly zastavěny, protože turisticky atraktivní místa se rozrůstají až k pokrajům lesů.

Znamená to, že 61 tisíc skautů se musí dělit s dalšími organizacemi o stále méně tábořišť.

Skauti si však věděli rady. Zhotovili videotextovou kartotéku, která informuje o stovce vhodných tábořišť. Na švýcarském videotextu stačí zvolit *pfadi# .

T O T E M

ly to krásné dny. Poznal jsem, že děti, které tu dříve skotačily, vyrostly tak jako já a to své krásné zase dávají nynějším dětem.

Nadešel konec radosti: bourání a balení. I mne naložili na vůz a odvezli. Věděl jsem však, že ti, co mě odvázejí, mne nikomu cizímu nedají. Opravdu. Umístili mne do klubovny Táborníků-skautů. Tak si tenkrát říkali. Dostal jsem čestné místo a viděl jsem se s dětmi každých 14 dní. Pobýval jsem v klubovně delší dobu, až jsem byl dopraven na tábor malých dětí. Nazývaly se vlčata. Byl s nimi i Kamzík. V roce 1968 jsem se dostal do jejich klubovny. Zase jsem viděl zelené košile a širáky. Tak, jak to bylo tenkrát.

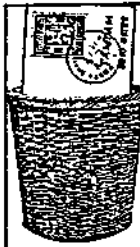
Nyní vidím několikrát týdně mnoho dětí kolem sebe. Malých i větších. Kolem nich se zase točí ti dva - Kamzík a Endra. Ale jsou tu i další, které časem také poznám.

Jsem rád, že jsem mezi milovníky krásné přírody, ve které jsem se narodil. Na pokraji lesa s výhledem na louku, kde skotačily děti.

J. Flousek-Kamzík /Hronov/

dopisy

na redakčním stole

Nezdar Starej Kiwi!

S dalšími třemi dědky začínám textové naplňovat "velké" dějiny čl. skautingu v letech

1911-1940. Dáme tomu trochu encyklopedickou podobu. Není to ale žádná sranda, protože musíme jít dost do podrobností, přičemž zjišťujeme, že toho moc není nikde k nalezení. Teprve nyní jsme např. objevili opis Svojsíkove křestního listu, ze kterého průkazně vyplývá, že se narodil v Preze. Dělal si na něho totiž "nároky" ve Dvoře Královém i v jiných místech.

Pražské ústředí bohužel stále pracuje metodami bolševika - samé schůze a komise. Těch dnešních dvacet /či kolik/ úředníků snad nedě dohromady účelnou práci předválečných 4,5 plečených zaměstnanců. Toť číslo pochází z roku 1937. Když v archivu nacházím předválečné oběžníky apod., obdivují, jak to všechno bylo takové jednoduché, přímočaré a přitom lidské. Dočetl jsem se, že někdy kolem roku 1925 se na skautském výletě utopil kluk z pražského oddílu. Telefonovali to Svojsíkovi. Ten sedl, napsal zprávu do novin a zajistil její doručení redakcím, aby se někdo svým vlastním textem o skauting příliš neotřel. To bylo. Dnes Ti kdejaký blbec dovede vrátit registraci oddílu, protože tam není vyplněn okres /ORJ/. Přitom by ho samozřejmě mohl sám doplnit. Adresář až do úrovně středisek vlastním i já.

Ať Ti mozek ani pero nevysychá!
PEP /Praha/

Oba odvodňovací procesy jsou u mne bohužel již v plném chodu.
OLD KIWI

KŘEHKÉ DĚVKY HLADOVĚLY! LENIN NA VÁLENĚ

Letošní Válenka ve Švýcarsku čítala 24 tábořících skautek a skautů od 11 do 19 let. Věkový průměr byl něco pod 15 let. Mně, jakožto vedoucí tábora, pomáhali bratr Kamzík v úloze pokladníka a zásobovače, Cookie a Pirátka /místní znalci/, Horymír coby šéffidič a Bidlo a Blabčák z Volyně jako odborní oldi "práce všeho druhu".

Táborový odznak

Za ty tři týdny strávené na Váleně jsme se stali dobrou partou, přestože jsme se seznámili až na táboře. Nejpočetnější byla zastoupena skupina šesti žďareckých. Jinak jsme se sjeli z míst různých. Vzdálených i blízkých. Odkud? Z okresu Náchod přijelo 14 duší ze středisek Hronov-Zdárky, Červený Kostelec, Náchod, Česká Skalice. Dále tu byli z Prahy, Brna a pak už tři duše švýcarské, jedna americká a jedna francouzská.

Celotáborová hra byla vedena v duchu cestovatelů po černé Africe, kteří chtějí navštívit nemocnici doktora Alberta Schweitzera, skvělého a velmi nadaného

člověka, který tuto nemocnici založil na začátku století v městečku Lanbarène. Odtud jsme vyvodili název hry Expedice Lanbarène a ještě příznačnější názvy družin: Makua Kamiano, Mikumi, Cupičáci a Zirifimihij. Každá družina měla svůj pokřik. Všechny byly jedinečné, ale pokřik Mikumi vystihoval opravdu vše:

Tančící "černoška" Máňa

"Mikumi je město v poušti, odvaha nás nepouští! Svornost, láska, přátelství, to je naše poselství!"

Rádci družin se chopili svého ukolu dobře. Důkazem je spousta nápadů a námětů. Též celodenní stopovaná, kterou sami připravili. Otyřmi rádci byli Zalmanka, Colinka, Čolek a Budulinek.

Válenka '93

/obě kresby od Dany Sedláčkové/

Kromě celotáborové hry a tábornické praxe jsme podnikli několik výletů. Jeden dvoudenní a výlet na ledovec, který se nám opravdu velmi zdařil. Také jsme navázali kontakt se švýcarským skautským oddílem Wartensee, se kterým jsme svedli sportovní klání ve fotbale a pálkování.

Druhou táborovou sobotu a neděli byly návštěvní dny. Družiny si připravily bohatý program k táboráku: scénky, pohádky, hry a samozřejmě spoustu písniček, kterých se každý za tu dobu naučil dost a dost. Nejoblíbenější se stala "Zachraňte koně!" Naše poděkování patří Zalmance a dalším kytaristům.

V táborové sportovní olympiádě se soutěžilo v disciplínách: hod

na dášku a na cíl, běh vytrvalostní a na sto metrů, skok z místa, překážková dráha, chůze na chůdách, přetahování. Dále v odhadech a rozdělávání ohně. Při vyhodnocování se nejčastěji objevovala jména Budulínek a Fistrém. Však také získali odborky atlety a sportovkyně.

Závěrem tábora proběhla soutěž "Co je to?", ve které každý předvedl své znalosti z oblasti kultury, sportu, historie, geografie, biologie, ale také i skautingu a táboření. První místo získala Kobyla.

Pak se ještě uskutečnila táborová pout a karneval. Na pouti jste si mohli za pouhý jeden Válenák zakoupit skvělou zmrzlinu, navštívit Mauzoleum V.I. Lenina a vyslechnout "odborný" výklad o jeho životě, zastřílet si v kole štěstí. Kdo měl dobrou ruku, mohl vyhrát v losech a pokud mu to nevyšlo v kartách, mohl zkusit svůj říz při zatlounkání hřebíků. Odvážní se vydali do lunaparku, kde si mohli koupit i suvenýr: drhaný náhrdelník.

Karneval navštívila spousta různých bytostí: kovbojové, ukližečka, Karkulka, lesní víla s druhem, doktor, pohřební mistr, vojáci. Přišla se podívat i Sněhurka se sedmi trpasličky. A co horšího: přibyl nám sem i jakýsi pán z ulice se svou ještě nemravnější "dámou".

Ale všechno má svůj konec. A Tak i Válenka skončila táborákem, zbouráním stanů a slavnostním stažením vlajky.

Na tomto táboře se opravdu sešla spousta nadaných i šikovných skautů a skautek. S bratry oldy plnili první stupeň, uděleno bylo několik odborek, plnily se bobříky.

Caruso s Bobříkem dokončili zkoušku Tří orlích per. Tuto celou zkoušku - bez zjednodušení - se podařilo splnit Kobyle.

Jídlo nám moc chutnalo. Hlad ale byl tak velký, že stálí hladovci se museli dojídat chlebem. Zajímavé je, že mezi největší hladovce nepatřili zdatní chlápci, nýbrž hubenoučké dívky.

Počasí bylo fajn. Pršelo jen trochu ze začátku. Pak už se na nás pořád usmívalo sluníčko a my na ně.

Na Váleně se nám moc líbilo a budeme ještě dlouho vzpomínat na okolní krajinu a dobré přátele v ní.

DANIELA TÉROVÁ /Žďárky/

-Co mi to v salátu leze za zvířátko?

-To jsi ještě nikdy neslyšel o vitamínech?

Kresba: KIWI

OD NAŠEHO PLZEŇSKÉHO GRAFOMANA
HISPANIOLA 1993

Zcela mírumilovně jsme vypluli z našeho plzeňského přístavu. Pod dolanským jezem došlo k první nehodě. Při obeplování ostrova v řečišti se část lodí - včetně vlnjové Malše - vydala méně probádaným ramenem. Kláda a silný proud se staly osudnými pro pět ze šesti lodí. Vlnjová Malše šla příkladem a byla vzhůru kýlem jako první. Při tomto ztroskotání došlo naštěstí pouze k věcným ztrátám /hrnec a svetr/. Posádky lodí přežily celou kratochvíli bez újmy na zdraví.

Začátkem tábora vypukla i hra. Letos se v ní plavilo za pirátským pokladem. V ponurém sklepení byli účastníci seznámeni s tragickými okolnostmi nahromadění cennosti ukrytých kdesi na opuštěném ostrově. Kosterní pozůstatky poblíž truhly s první zprávou o pokladu dávaly tušit, že posádky česká nelehký úkol. Tábor byl nazván podle pátrací lodí HISPANIOLA.

Následně plavba byla zpestřena hledáním další tajemné části mapy pirátského pokladu. Jako první ji daly dohromady Lišky. Plavbou již otrlí lodníci se přeměnili v suchozemské krysy a čekalo je náročné hledání pokladu. Že by se hledání pokladu mohlo protáhnout až do ranních hodin neměly posádky tušení. Proto zpočátku vyrazily poměrně nelehko. Po půlnoci se vrátili Bobři. Bez pokladu. Znavení hledači si postavili stany a uložili se ke spánku. Posádka Lišek dorazila až dopoledne. Rovněž bez pokladu. Ale protože byla úspěšnější, mohla později poklad vykopat. Čekaly na ni samé zlatáky. Ke chvále šťastných

náslezců nutno podotknouti, že se o poklad spravedlivě rozdělili s ostatními účastníky tábora.

Tábor spěl ke konci a nás už čekalo jenom splutí k Nižboru. Jen tak tak jsme se stačili utábořit a přišel celonoční liják. Ráno se změnil v dešť, který na chvíli i téměř ustal. Toho jsme využili k rychlému sbalení a odplutí. Začalo však zase utěšeně pršet a intenzivní závilka trvala až do cíle naší plavby - do Berouna. Tam jsme se na kryté tribuně převlékli do suchých krojů. Slavnostní zakončení tábora korunoval oběd v berounské nádražní restauraci. Po klidné jízdě vlakem nás přivítala mokrá Plzeň.

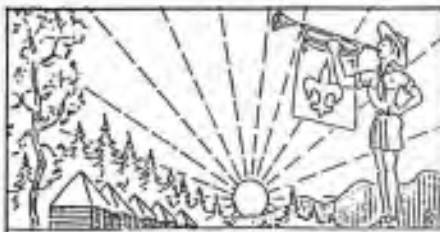
WICHR /Plzeň/

TÁBOR V ZAPOMENUTÉM LOMU

Na našem táboře si asi ze všeho nejvíc zažádaly a užily přírodní živly. Bouřky, blesky a hlavně slejváky - provazy vody padající shůry! Všeho toho jsme si užili víc než dost. Déšť poznamenal naši činnost i průběh celého tábora. Ale nevzdali jsme se. Ani ve snu nikoho z nás nenapadlo, že bychom to měli "zabalit". Ve vzácných chvílích, když dešť alespoň na chvíli ustal, jsme vybíhali ze stanů, abychom stačili uskutečnit něco z toho, co jsme naplánovali.

SAM /Litoměřice/

PRÁZDNINOVÉ TÁBORY ZÁPADOČESKÝCH JUNAKŮ 1948

OLD KIWI ODZNAKY

Nejnovější odznak švýcarské oblasti našich zahraničních skautů byl vydán ve třech podkladových barvách v celkové ražbě 193 kusů. Odznak je poměrně drahý, neboť pracovní raznice i ruční naplání barev značně překročily běžný rámec nákladů. Prodej: na Západě Old Kiwi, tužby východních sběratelů uspokojuje Pilulka. /Miluše Havlová,

1. máje 174, 547 Ol Náchod/.

V těchto dnech jde do výroby odznak Oslavy skautských čarodějnic. Podle otrěsné malůvky jistého Geniálního Myslitele návrh vypracoval všesvazový umělec Dan z města piva. Odznak má dvojí použití. Skautská omladina ho uvítá 30. dubna, kdežto pro činovníky a oldskauty je aktuální po celý rok jako vhodný dárek k nejrůznějším výročím svých drahých poloviček.

TAMTAM NESMÍ ZANIKNOUT!

Dočetl jsem se, že TAMTAM asi zanikne. Byla by to veliká škoda. Zmizela by část historie Čs. skautingu, který postihlo ež příliš mnoho ran, ze kterých jsme se moc dlouho vzpamatovávali. Tou poslední bylo rozdělení republiky a tím i našeho skautingu. Proto jsem rád, že alespoň vy v zahraničí jste zůstali jednotni. A

Pfadfinderin ermordet

Po sobotním obědě se vydala 20letá Banjo, vůdkyně švýcarských skautek, na oddílovou schůzku. Její cesta vedla - jako vždy - přes menší lesík. Dívky však Banjo očekávaly marně. Jejích vůdkyně byla cestou brutálně zavražděna.

Skauti a skautky z Zollikeru, odkud Banjo pocházela, uspořádali k uctění její památky pochod s pochodněmi. Zúčastnilo se ho několik stovek lidí. Na hřbitov se přišlo rozloučit se skautskou vůdkyní téměř 500 truchlících.

Kdo nebohou Banjo zavraždil? 34letý chlap, který byl v roce 1985 odsouzen k doživotí za dvojírou vraždu. A jak se tato zrůda urvala od řetězu? Vedení věznic "humánně" usoudilo, že i tuplovaný vrah si zasluhuje zdravé vycházky mimo vězeňské zdi...

Smuteční oznámení z novin

Zollikerberg, 2. November 1993

„Mein Leben war glücklich,
und ich möchte wünschen,
dass jeder von euch
ebenso glücklich lebt
Das eigen(l)iche Glück
findet ihr darin
dass ihr andere glücklich macht.“
Lord Baden-Powell

Pasquale Brumann % Banjo

5 1 73-30 10 91

Für euch wirsch Du wyterlebe.

Dini Zolliker Pfadi

právě proto by TAMTAM měl dále vycházet a zvýrazňovat to dobré, co ve společném skautování ještě zůstalo!

Ing. V. JANEČKA (Horné Srnie)

SKAUTSKÉ ZAJÍMAVOSTI

Trochu unikátní odznak ze skautského národního jamboree muslimských skautů Pakistánu. Samozřejmě, v lilii je zobrazena měřítka, ale také tři červené hvězdy v cípech listů lilie a zajímavost:

dole pod odznakem stisk pravicí! Jde o omyl návrháře odznaku, nebo se muslimští skauti zdraví skutečně pravicemi?

Barvy odznaku : podklad béžová, lilie a ruce červené, písmo tmavozelené, lem žlutý. LOGAN

SKAUTSKÁ HLÍDKA

Jak táboří naši krajané ve Švýcarsku

Chcete vědět, jak u nás ve Švýcarech vedeme letní tábory? Tak alespoň krátce:

Myslím, že jedno z největších dobrodružství je vyhlednout pěkné tábořiště... Je to vlastně práce pro rovery, nejlépe při letním putáku. (Hledat na jaře, na podzim či v zimě už není tak spolehlivé, v každou roční dobu totiž vypadá tábořiště a okolní příroda jinak.) Když jsme v plácku našli zalíbení, zakreslíme si ho do mapy a snad vyčteme, v katastru které obce vlastně jsme. A pak hurá za sedlákem! Občas narazíme i na odmítavé majitele, ale některý si přece jen rád vydělá za pronájem. Plácneme-li si, vykonáme poté zdvořilostní návštěvu u místního pana starosty a hlavně u místních obchodníků (tam vysondujeme, kdo z nich nám dá větší slevu). Pozdravíme se i s hajným a na nejbližší pile se popotáme po krajkách. Pak si vypočítáme poplatek pro táborníka a uvedeme ho v pozvánkách.

Zveme na letní tábor už zjara, protože naši budoucí čeští táborníci jsou roztroušeni nejen po Švýcarsku, ale máme osamělé skautské hlídky i v Německu, Francii, Švédsku, ba tu a tam i za "Velkou louží". Za vlády komunistů jsme měli občas i nějakého táborníka z vlasti, ovšem "načerno". To by býval měl doma malér, kdyby to na něj prasklo! Po obnovení Junáka bereme na tábor polovinu skautů a skautek z Čech, nejraději sehrané šestky. Tábor hlásíme v krajském tisku, nezapomeneme ani na úrazové a nemocenské pojištění, revizi lékárny, nájem

kamionu (celty a týpi jsme už opravili po minulém táboře). A už musíme sestavovat táborový program, jeho páteří bývá celotáborová hra. Téma vybereme třeba z nějaké napínavé knihy; na každý den z ní táborníkům přečteme jednu kapitolu a tu pak přeměníme na nějakou soutěž, závod.

Tábor je třítydenní, jeho mezníky jsou tři táborové ohně: první - zahajující, druhý - slibový a poslední - na rozloučenou. Předem si dobře "provandrujeme" okolí, vyzvíme všechno možné o místních pamětihodnostech.

Výlety děláme vždy za určitým cílem a rozhodně jeden z nich zdvoudenní s přespaáním "pod širákem". S vlčaty sestavíme vždycky jednu odpoledne ve stavbě nejlepšího a nejnenápadnějšího přístřešku v lese (pak v něm přenocují). Rozhodně nesmí chybět jedna noční hra, jeden poplach - a táborové strašidlo. Předem též stanovíme návštěvní den rodičů (a pro návštěvníky připravíme program - společné závody, soutěže apod. V programu má být hodně zpívání, koupání, plnění v něm odbořky i bobřiky, ty mají děti rády). Nezapomeneme i na "Den velké očisty" těla i prádla. Program musí být plynulý, jen s krátkými přestávkami, protože zahálka je matka všech neštěstí.

Zkušenost mluví pro bodování: nejlepší "lovci bodů" dostanou na konci tábora odstupňované ceny. Trestáme "minus-body" a někdy i trestní noční hlídkou. Používáme též i "fyzické" tresty: když někdo uklouzne z úřední táborové řeči - češtiny - do jiného jazyka, musí si dát pět dřepů nebo tři kotmelce pozpátku.

COOKIE (Švýcarsko)

OTRÁVENÉ JABLKO SKOROVLČETE KECKY

Myslím, že na každém táboře bývá někdo, komu se s trochu nadsázkou dá říkat "je to něco mezi Broukem Pytlíkem a přírodní katastrofou". Však to znáte: všude byl, všechno zná, do všeho se hrne a... A pak to všechno tak-fíkajíc "pohnojí". U nás tuto funkci zdatně zastávalo skorovlče Jiří Krupka. Již po prvním dni soužití s ním mu však táborníci - pro jeho neobyčejně bohatý a hlavně neustělý slovní projev - neřekli jinak než KECKA.

Bráška Kecka se opravdu činil. Nevynechal jedinou příležitost, aby nás přesvědčil o tom, že je silnou osobností. Posuďte sami.

Při výpravě do blízkého okolí spadl Kecka do široko daleko jediné močůvky, která se tam vyskytovala. To, když se snažil prozkoumat, jak je ta nelibě vonící jáma hluboká. Při soutěžním vaření družin podkopnutím trojnožky téměř zlikvidoval právě doveřenou gulášovou polévku svého "mužstva" a byl pak vlčaty skoro lynčován. Otevřel svému vůdci dveře do skladu se slovy: "Ty jsou pěkné, co?", načež se odtud na zkoprnělého oldskaute vyřítil roj vos. Probuzčely velitel tábora kolem hlavy a on dostal dvě žihadla. Kecky si ten vychytralý hmyz vůbec nevšiml. Rozzuřený vůdce provinilci při ranní prohlídce stanu objevil pod polštářem chumáč sena a pod postelí beztvárné cosi, co původně bylo vlčeckým baretem. Nyní to však vyhlíželo, jako kdyby tím někdo po celý tábor vytíral třikrát denně podlahy ve všech stanech.

Každý den tedy Kecka zapříčinil něco jiného. Takže, když nastal den, kdy Kecka kupodivu nic neprovedl, ptal se Akela starostlivě: "A co Jiří, že ještě nic nespáchal - není nemocný?"

Nejhorší bylo, když se Kecka snažil zamilovat. Za objekt svého zájmu si vybral sice dívku o devět let starší a o půl metru vyšší, ale to mu vůbec nevedilo. Chodil za ní jako pejsek, neustále jí lichotil, večer škemral o pusu a neustále obtěžoval táborové vedení, aby mu dovolilo mít s ní noční hlídku. Postižená se bránila nejprve slovním odháněním dotěrného népadníka, pak si vypo-mohla semotámo i koštětem. Leč Kecka byl neodbytný...

Ke konci tábora se zjistilo, že Keckův stan příšerně smrdí. Ne příčiněním jeho samého, leč kuny lesní, která s ním přístřešek tajně sdílela a udělala si v jednom rohu kuní WC. Všichni se shodli na tom, že to muselo být neobyčejně odolné zvíře, když vydrželo Keckovo chrápání.

Nás "táborový klasik" zezářil ještě jednou. Když nás v našem ležení navštívilo strašidlo Pán Soumraku a požadovalo se oběti. Příčinlivý Kecka ruče zhotovil otrávené jablko: zdánlivě nezavadný plod napustil Indulonou na ošetřování obuvi a zespodu do něj nenápadně nacpal kousky vlasů a otrávené zrní pro krysy. Jablko vypadalo skvěle.

Úplně jsme při jeho obdivování zapoměli na Keckovu nedovaze-nou a mírně přičmoudlou kaši k úterní snídani.

IDA /Starý Plzenec/

Sluneční zář

Hudba : Pepa Sklenář

Slova : Mirek Rob

..... Instrumental .....

o-č-vě-če
Sma-li se
ne-máš to leh-ký....., za-žil's už val-ky a hor
od-ka-zu předků....., to sa-ný ra-či-li náz

.....
za-se-tou je-či-nou prav-dou..... ská-ziš jen
kaž-dý pro má svo-je pro-ti....., kaž-jej tak

zlo-bu a vzdor..... Pa-le-šnejch pro-ro-ku ús-ta....
za-vře-me kráe..... Ná-hle-jak kou-želnyh proutek...

..... Vy-sá-vej z o-bě-tí krev..... Na nic je
..... kdo by to do mia-dejch řek..... ma-jí dos

ú-tě-cha pře-žít....., v za-je-tí sláb-ne i lev.....
chu-ti a sí-ly....., spa-tný-mu svě-tu dát flek.....

Ne-mů-žeš tan-co-vat jak zví-re v bah-ně uoh'by sis u-má-zat

>ad lib. —
srđ-ce i tvář.....Jnceš li jít po rá-nu průz-račnou vo-dou....

a vi-dět v poledne "Sluneční zář" — sluneč-ní — zář-----

P L O Š T I C E

Co potřebujeme :

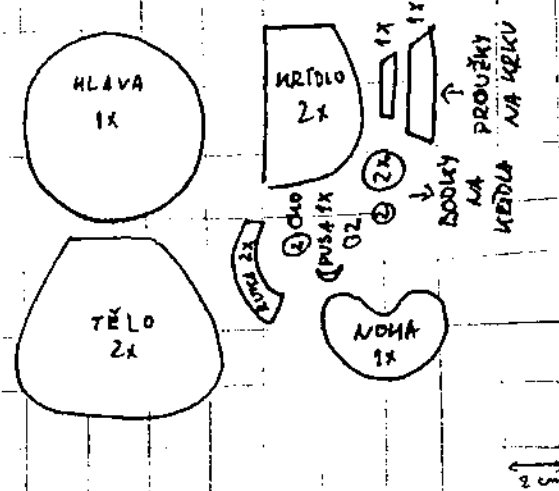
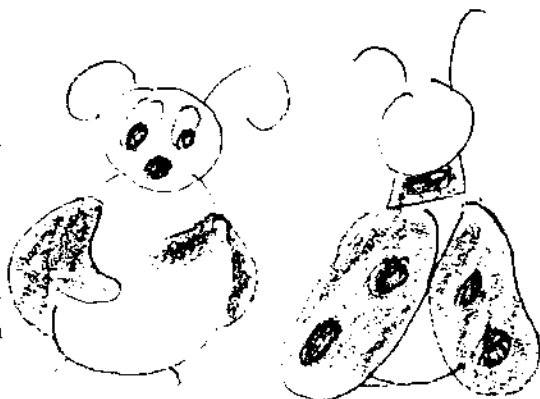
zbytky barevné plsti, vatu na vycpání, kousek zvonkového drátu, jehlu a nitě.

Šijeme drobným a hustým obnitkovým stehem. Jednotlivé části střihu obkreslete na plst a vystříhněte. Tělo sešijte ze dvou dílů, otvor na vycpání a obrácení nechte v místě krku.

Hlavu-kuličku ušijte z kruhu, který obšijete, stáhněte a dobře vycpě-

te. Na hlavu přišijte oči a ústa. Konce drátů stočte do malého kolečka a zevně přišijte k hlavě. Na zádech přišijte křídla, ozdobené puntíky. K tělu přišijte hotovou hlavu a figurku dokončete přišitím rukou a nohou.

Hoří sa ako darček pre najmenších.

Zaslala Kvepka /Prešov/

TAMTAM - ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ V ZAHRANIČÍ

Vychází čtvrtletně ve Švýcarsku. Redakce: Old Kiwi (Jiří Čejka, Sonnenbergstr. 98, CH-8610 Uster, Schweiz).
 Administrace: Verband der Tschechoslowakischen Pfadfinder in der Schweiz, Postfach 295, CH-8021 Zürich 1, Schweiz.
 Odpovědný redaktor: Cookie (adresa administrace). Roční předplatné pouhých 14 sFr. Finanční podpory jsou velmi vítány. Bankovní spojení: Schweizerische Volksbank Morat, poštovní šekové konto 17-988 Fribourg pro BC 533 30.010771/0. Ve styku s redakcí přiložte zpáteční ofrankovanou obálku.

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA: 22.2.1994

KDO NEČETL TAMTAM - NEŽIL!

Reprint TAMTAMU v republice: Oldřich Němec, Finská 1, 101 00 Praha